

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 324/2017-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. mája 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti EUROSTAVING, s. r. o., Bakossova 60, Banská Bystrica, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Mgr. Július Ernek, s. r. o., Sitnianska 30, Banská Bystrica, v mene ktorej koná advokát Mgr. Július Ernek, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 215/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti EUROSTAVING, s. r. o., o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. januára 2017 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti EUROSTAVING, s. r. o., Bakossova 60,

Banská Bystrica (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej Advokátskou kanceláriou Mgr. Július Ernek, s. r. o., Sitnianska 30, Banská Bystrica, v mene ktorej koná advokát Mgr. Július Ernek, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 215/2013 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že pôvodný žalobca podal 30. augusta 2013 okresnému súdu žalobu o zaplatenie 60 504,95 eur a následne 23. novembra 2015 sťažovateľka nadobudla predmetnú pohľadávku pôvodného žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky. Sťažovateľka uvádza, že okresný súd v napadnutom konaní nepostupuje plynulo a dochádza v ňom k zbytočným prietáhom; ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo napadnuté konanie právoplatne skončené.

Sťažovateľka sa domáha, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že okresný súd v napadnutom konaní porušil jej základného právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, okresnému súdu prikáže vo veci konať bez zbytočných prietáhov, prizná jej náhradu trov právneho zastúpenia a taktiež primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 eur.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy sa môže domáhať ochrany základných práv fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv (napr. II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06). Sťažovateľka musí teda namietat' porušenie svojich základných práv, pričom v súvislosti s konaním pred všeobecným súdom je to možné len vtedy, ak je v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu účastníčkou konania, v ktorom malo dôjsť k porušeniu jej základných práv (napr. II. ÚS 3/05).

Ústavný súd z vyžiadaného súdneho spisu zistil, že v napadnutom konaní má dôjsť k procesnoprávnemu nástupníctvu (sukcesii) sťažovateľky, teda k zmene doterajšieho účastníka konania na strane žalobcu, a to na základe singulárnej sukcesie (zmluva o postúpení pohľadávky). Keďže singulárna sukcesia (na rozdiel od univerzálnej sukcesie) nevyvoláva automaticky aj procesnoprávne nástupníctvo (sukcesiu), musel okresný súd

uplatňovanú zmenu svojím uznesením pripustiť. O návrhu pôvodného žalobcu na pripustenie zmeny účastníka konania z 23. decembra 2015 okresný súd rozhodol uznesením č. k. 10 C 215/2013-200 z 23. júna 2016 tak, že mu vyhovel, ale označené uznesenie v čase podania sťažnosti ústavnému súdu ešte nenadobudlo právoplatnosť.

Z obsahu sťažnosti a z vypožičaného súdneho spisu teda vyplýva, že sťažovateľka namieta všeobecne neprimeranú dĺžku napadnutého konania, pričom v čase podania sťažnosti ešte nebola účastníčkou napadnutého konania. V zmysle § 92 ods. 2 a 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok platného a účinného v čase podania návrhu na pripustenie zmeny účastníka (a rovnako aj v zmysle teraz platného Civilného sporového poriadku) o takejto zmene rozhoduje príslušný súd na návrh. Až vyhovením návrhu sa subjekt stáva účastníkom konania. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľka v čase podania sťažnosti ústavnému súdu ešte nemala aktívnu legitimáciu na jej podanie, keďže nemala postavenie účastníka konania.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky uplatnených v petite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. mája 2017